RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0237 van 1 april 2014 in de zaak 2009/0016/A/2/0007

In zake: de nv

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Tangui VANDENPUT en Patrik DE MAEYER kantoor houdende te 1160 Brussel, Tedescolaan 7 waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Veerle TOLLENAERE kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128 waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

het college van burgemeester en schepenen van de gemeente NEVELE

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 16 oktober 2009, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen van 18 september 2009 waarbij aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het oprichten van vijf windturbines parallel aan de E40 te Nevele.

De aanvraag heeft betrekking op percelen gelegen te en met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 30 maart 2010, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

2.

De Raad heeft met een tussenarrest van 6 april 2010 met nummer A/2010/003 de heropening van de debatten bevolen om de partijen toe te laten standpunt in te nemen omtrent de procesbevoegdheid van de verwerende partij.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben tijdig een aanvullende nota neergelegd.

3.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 11 mei 2010, waar de vordering tot vernietiging opnieuw werd behandeld.

De Raad heeft met een tussenarrest van 22 november 2011 met nummer A/2011/0167 de heropening van de debatten bevolen om de partijen toe te laten standpunt in te nemen omtrent de gevolgen op de voorliggende procedure, van de beslissing van de verwerende partij van 8 september 2011, waarbij aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van zeven windturbines.

Enkel de verwerende partij legde tijdig een aanvullende nota neer.

4.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 20 december 2011, waar de behandeling van de vordering tot vernietiging op verzoek van de partijen werd verdaagd naar de zitting van 5 juni 2012.

Op de openbare zitting van 5 juni 2012 werd de behandeling van de vordering tot vernietiging ambtshalve werd verdaagd naar de openbare zitting van 12 juni 2012, vervolgens naar de openbare zitting van 27 november 2012 en vervolgens op vraag van alle partijen respectievelijk naar de openbare zitting van 29 januari 2013 en de openbare zitting van 16 april 2013.

Op de openbare zitting van 16 april 2013 delen partijen mee dat ingevolge de vernietiging door de Raad van de aan de verzoekende partij toegekende (nieuwe) stedenbouwkundige vergunning voor het oprichten van 7 windturbines van 8 september 2011 (arrest A/2012/0486 van 21 november 2012), de verwerende partij op 25 februari 2013 een herstelbeslissing (vergunning) heeft genomen, doch dat deze nog niet definitief is.

De Raad heeft de verdere behandeling van de vordering tot vernietiging ambtshalve verdaagd naar de openbare zitting van 25 juni 2013,in afwachting van het al dan niet definitief karakter van de laatste vergunning van 25 februari 2013.

De partijen zijn uitgenodigd voor de openbare zitting van 25 juni 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Partijen delen ter zitting mee dat de laatst verleende vergunning van 25 februari 2013 ook opnieuw met een vernietigingsberoep wordt aangevochten bij de Raad (1213/0542/A/2/0510).

De behandeling van de vordering tot vernietiging werd verdaagd naar de zitting van 3 september 2013, met het oog op het toelichten door de verzoekende partij bij haar actueel belang bij de ingestelde vordering.

Op deze zitting volhardt de verzoekende partij in haar belang, temeer daar zij voor de 5 windturbines een corresponderende milieuvergunning heeft gekregen van de bevoegde Vlaamse Minister, die wel wordt aangevochten voor de Raad van State waar de procedure nog hangende is.

De behandeling van de vordering tot vernietiging wordt ambtshalve verdaagd naar de openbare zitting van 19 november 2013 en vervolgens naar de openbare zitting van 21 januari 2014 en dit wegens de samenhang met het dossier 1213/0542/A/2/0510.

5. De partijen zijn uitgenodigd voor de voor openbare zitting van 21 januari 2014, waar de vordering tot vernietiging verder werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Patrik DE MAEYER die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Olivier COOPMAN die loco advocaat Veerle TOLLENAERE verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De tussenkomende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nevele, verzoekt met een aangetekende brief van 14 januari 2010 om in het geding te mogen tussenkomen.

Het college steunt haar tussenkomst op haar belang als adviserende instantie bij de voorliggende vergunningsaanvraag.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 8 februari 2010 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen en heeft vastgesteld dat het verzoek ontvankelijk lijkt. Er zijn geen redenen om anders te oordelen. De tussenkomende partij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO, zoals het bestond ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing en zij heeft tevens een rechtsgeldige beslissing om in rechte te treden bijgebracht.

De Raad stelt vast dat in de voorgaande procedurele akten de tussenkomende partij werd omschreven als 'Gemeente Nevele'. Dit blijkt een materiële vergissing te zijn. Op grond van het verzoek tot tussenkomst blijkt duidelijk dat het college van burgemeester en schepenen als adviserende instantie bij de Raad een verzoek tot tussenkomst heeft ingediend.

IV. FEITEN

Op 3 maart 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het "oprichten van 5 windturbines parallel aan E40".

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', gelegen in agrarisch gebied.

De vijf inplantingplaatsen strekken zich over een afstand van circa 1500m uit langs en ten noorden van de E40. Het gaat om turbines met een maximale masthoogte van 100 meter en een maximale rotordiameter van 93 meter.

Tijdens het openbaar onderzoek worden tien bezwaarschriften ingediend en een petitielijst van meer dan 200 personen.

De Interdepartementale Windwerkgroep brengt op 3 juni 2009 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nevele brengt op 15 juni 2009 een gunstig advies uit, waarbij ze de tijdens het openbaar onderzoek opgeworpen bezwaren verwerpt.

Op 18 september 2009 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

"...

De aanvraag is vanuit legaliteitsoogpunt gezien bestaanbaar met de onderliggende gewestplanbestemming omwille van de mogelijke toepassing van artikel 4.4.9. van de codex waarin wordt gesteld dat de vergunningverlenende overheid mag afwijken van de bestemmingsvoorschriften van een plan van aanleg, indien het gevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen. Evenwel stellen zich vanuit de opportuniteitsbeoordeling een aantal bezwaren. Hierbij kan vanuit de deskundigheid inzake deze materie integraal verwezen worden naar het gemotiveerde ongunstige advies van de windwerkgroep. Ons bestuur sluit zich hierbij integraal aan en maakt zich de motivering eigen. Aldus wordt de aanvraag geweigerd.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

1. De raadsman van de verzoekende partij legt op de zitting van 21 januari 2014 het arrest neer van de Raad van State van 7 januari 2014 (nr. 225.978) waarin uitspraak wordt gedaan over de door haar aangevraagde milieuvergunning. Zij stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad wat betreft het voorwerp van haar vordering.

Het wordt niet betwist dat voor de aangevraagde windturbines ook een milieuvergunning noodzakelijk is. Deze werd op 10 september 2009 door de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen verleend en ingevolge het administratief beroep van omwonenden wordt de milieuvergunning op 16 april 2010 door de bevoegde Vlaamse minister verleend, doch mits wijziging van een aantal opgelegde bijzondere vergunningsvoorwaarden. Tegen dit milieuvergunningsbesluit stellen een aantal omwonenden een vordering tot vernietiging in bij de Raad van State.

2. Met het arrest van 7 januari 2014 (nr. 225.978) oordeelt de Raad van State als volgt:

"de overeenstemmende stedenbouwkundige vergunning, aangevraagd (ontvangen) op 3 maart 2009, wordt op 18 september 2009 geweigerd door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. De tussenkomende partij heeft tegen die weigeringsbeslissing een beroep ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

. . .

Door de weigering van de overeenkomstige vergunning is luidens artikel 5, §2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, de milieuvergunning verleend door de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van rechtswege vervallen. De administratieve beroepen hadden bijgevolg geen voorwerp meer.

In die omstandigheden kon de bevoegde minister geen uitspraak meer doen over de gegrondheid van de beroepen, zodat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd".

3. Uit het hierboven geciteerde arrest blijkt dat de door de deputatie verleende milieuvergunning reeds van rechtswege vervallen was op het ogenblik van het nemen van de bestreden weigeringsbeslissing en dit ten gevolge van de wederkerige koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning.

Het door de Raad van State vastgestelde definitieve verval van de milieuvergunning op grond van artikel 5, §2 van het Milieuvergunningsdecreet heeft tot gevolg dat het ingestelde beroep tegen de stedenbouwkundige weigeringsbeslissing zonder voorwerp is geworden nu het definitieve verval van de milieuvergunning ook van rechtswege het verval van de stedenbouwkundige vergunning met zich meebrengt. De verzoekende partij heeft dan ook geen enkel belang meer de vernietiging na te streven van een geweigerde stedenbouwkundige vergunning.

Het beroep is dan ook niet meer ontvankelijk.

B. Opgeworpen rechtsvragen in de tussenarresten

Met het tussenarrest van 6 april 2010 met nummer A/2010/0003 heeft de Raad de heropening van de debatten bevolen om de partijen toe te laten standpunt in te nemen omtrent de procesbevoegdheid van de verwerende partij.

Met het tussenarrest van 22 november 2011 met nummer A/2011/0167 heeft de Raad de heropening van de debatten bevolen om de partijen toe te laten standpunt in te nemen omtrent de gevolgen op de voorliggende procedure, van de beslissing van de verwerende partij van 8 september 2011, waarbij aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van zeven windturbines.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar is de auteur van de bestreden beslissing en beschikt derhalve ook als verwerende partij over de nodige procesbevoegdheid.

Voor het overige is het, in het licht van het onder het punt A gestelde, niet meer dienstig op de gestelde rechtsvraag in te gaan.

VI. TENLASTE LEGGEN VAN DE KOSTEN

De oorzaak van het teloorgaan van het voorwerp van het beroep tot vernietiging en het gebrek aan belang kan niet aan de verwerende partij worden toegeschreven. Het komt de Raad daarom passend voor om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij als aanvrager van de stedenbouwkundige en milieuvergunning. Zij wordt beschouwd als de in het ongelijk gestelde partij overeenkomstig artikel 4.8.26, §2 VCRO.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het beroep is onontvankelijk.
- 2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 1 april 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN Hilde LIEVENS